

den store gjennemgribende Reform, der senere er kommen til at omfatte endnu nogle Artikler baade hvad Told og hvad Accise angaar, men i det Hele kan man regne Frihandelsperioden fra den Tid, da man i 1842 for Alvor begyndte paa Toldrevisionen. Dengang man i 1850 hævdede Navigationsakten, kan jeg erindre at have læst om, hvorledes Tufinder af Mennesker fortvivlet udraabte, at nu gik Landet aldeles til Grunde, thi at hæve Navigationsakten og at give Handelen fri var noget saa Urimeligt og Driftigt at Folk, der, saaledes som Regjeringen, forsøgte paa at gøre noget Saadant, maatte komme galt derfra. Det traf sig imidlertid saaledes, at med hvert Aar, der er gaaet siden den Tid, har Storbritanniens Handel og Skibsart tiltaget i en saa umaadelig Grad, at man næsten ikke kan begribe at de Tal, som officielt opgives, ere rigtige. 1860 afgiver saaledes et Exempel, som jeg vil nævne. Det er bekendt, at Napoleon den Tredie var Frihandelsmand, og uden dette vilde man heller ikke i Frankrig have været istand til ligeoverfor de beslyttede Fabriker at foretage nogen Forandring i Retning af fri Udvikling af Toldtarifen, men Traktaten af 1860 kom dog istand. Den hævdede ikke al Told, men den nedsatte kun de høist beskattede Varer til en Told af omtrent 20 pCt, medens de Varer, som det hidtil havde været forbudt at indføre, begyndte med at betale en Værditold af 30 pCt., der senere skulde gaa ned til 20 pCt. I England var der, naar jeg undtager Vin, der betaler en ren Bøgetol i Told, ikke Spor af Toldafgift paa franske Fabrikata, men kun Accise, og medens altsaa Traktaten erklærede Handelen fri for Englands Vedkommende, vedblev Frankrig at have en temmelig anseelig Værditold af de Gjenstande, der indførtes fra England. I 1860 beløb Værdien af Indførselen fra England til Frankrig sig til 114 Mill. Frkl., men i 1869 var den stegen til 209 Mill. Frkl. Se vi hen til Indførselen fra Frankrig til England, beløb den sig i 1860 til 160 Mill. Frkl., medens den i 1870 var stegen til 330 Mill. Frkl. Vi have endvidere et ret interessant Exempel paa, hvad Handelen, alltrods for Hindringer, som man skulde tro

vare uovervindelige, kan udføre, naar den er nogenlunde fri; thi uagtet der fra Slutningen af forrige Sultmaaned og hele den øvrige Del af samme Aar førtes en forfærdelig og ødelæggende Krig i Frankrig, som forstyrrede alle Interesser, var dog Indførselen fra England noget større i dette Aar end i det foregaaende. Jeg har tilladt mig at anføre dette, fordi jeg som gammel Frihandelsmand bestandig lever i den Drøm, at vi dog endelig engang maa faae en Regjering, som vil komme os imøde og, efter min Opfattelse, fremme Landets Vel og gode Udvikling, idet den kommer ind paa en virkelig Reform af vor Toldlovgivning. Der er virkelig ikke gjort noget Videre for vor Handel, hvorimod vore Fabriker kunne glæde sig ved, at Statskassen hævder Told af andre end finantistiske Grunde, saaledes at de derved sættes istand til at tage en saadan Pris for deres Varer, som de ikke vilde kunne faae, naar vi frit og ubindret af den saakaldte Beskyttelsestold kunde tage de samme Varer fra Udlandet. Man kan vel sige, at saalænge vi alle tie stille og Ingen har et Ord at sige imod, hvad der nu foregaar, kan det være godt og glædeligt Altsammen. Naturligvis, saalænge hele Nationen har Lust til at give en Skilling mere, end man behøver, for hvert Pund Sukker, bliver det Folks egen Sag, men jeg kan ikke give mit Samtykke til ved Lov at fixere, at noget Saadant sker. Vi kende jo alle disse saakaldte Grunde, som man kommer frem med, og jeg har, jeg vil ikke sige med Glæde, men med Forbauselse set, at man i Motiverne opvarter med de gamle forslidte Paastande om Udbyttet af de raa Sukkere contra de raffinerede. De bleve beskattede for, Gud veed hvormange Aar siden, da vi havde en Fabrikdirektor, som naturligtvis gik efter, hvad der blev opgivet af de store Sukkerraffinadører, og hvad disse opgav, kunne vi nok forstaa. Vi have imidlertid faaet en uventet Hjælp til Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, idet nemlig Frankrig, England, Belgien, og Nederlandene slog sig sammen og anlagde et Raffinaderi i Kölln, hvor der raffineredes i et Par Aar, for at man kunde komme efter, i hvilket Forhold de raffinerede Sukkere staa til de raa. Resultatet forelig-